

דף כג.

עין משפט א.

אה"ע סימן מר פ"ה ז

ז. המקדש אחת מאיסורי לאוין או איסורי עשה או שניות מקודשת. חוץ מיבמה לשוק שקידשה זר, שאינה מקודשת אלא מספק א.

עין משפט ב.

אה"ע סימן טו פ"ה י

עיין לעיל עין משפט ט

עין משפט ה.

אה"ע סימן ד פ"ה יט

ט. עכו"ם ועבד שבאו על בת ישראל בין פנויה בין א"א, הולד כשר ב

א. עיין בסי' קנ"ט.

ב. מיבמות מ"ח וקידושין ס"ח, אלא שפגום לכהונה, לדעת הרי"ף ורמב"ן הוא רק מספק פגומה לכהונה, והרמב"ם מכשירה גם לכהונה והשו"ע פסק דפגום כדעת הרא"ש. ואם נישאת הבת לא תצא ח"מ ס"ק ג' וב"ש. עכ"פ מוכח דלא בעינן גרות ועיין בשו"ע סי' ד' סעיף ז' והתוס' בקידושין ע"ה: פסקו דצריך גרות. וכן ברש"י ס"ח: אך המהרש"א העיר דרש"י סותר עצמו בדף ע"ו ע"א ד"ה ופרכינן ונשאר בצ"ע. והשער המלך בפט"ו מא"ב הלכה ג' הביא להוכיח דלא צריך גרות ואחת הראיות שלו היא מדף מ"ז ע"א בבכורות דבן שנולד מישראלית שבא עליה עכו"ם חייב בפדיון וכך פסק השו"ע בסי' ש"ה סעיף י"ז ביו"ד.

ואם צריך גרות איך יתחייב בפדיון, והלא אין זה בבניין דגר שהתגייר כקטן שנולד דמי ופי' רש"י בקידושין דף י"ז. וז"ל דקטן שנולד "מאליו דמי" ובסנהדרין נ"ח פי' רש"י דהוי כנולד בלא אב ואם. ואם כן איך יתחייב בפדיון.

ועוד הקשה מיבמות מ"ה ע"א שאמר לו רב יהודא גלי או נסיב בת מינך ושם ברש"י: אבל ממזרת לא תישא וקשה אם צריך גירות כפי' רש"י למה לא ישא ממזרת הרי גר מותר בממזרת או דרש"י סותר עצמו וכאן סובר דלא צריך גרות עכ"פ מהגמ' מתברר לכאורה דלא צריך גרות דאם כן יהיה מותר בממזרת.

ובפ"ת ס"ק א' הביא בשם שו"ת חמדת שלמה סי' ב' ג' דהגאון מליסא בחוות דעת דעתו בפשטות כרש"י דצריך גרות, ויישב הסתירה בדברי רש"י מע"ו: לס"ח: דשאני אם בא עליה גוי דאז יש לו חיים צריך גרות לוולד, אבל בבא עליה עבד דאין לו חיים לא צריך גרות כלל אלא דאף בבא עליה עכו"ם דצריך גרות להולד אסור בממזרת דלא דמי לגוי שהתגייר וכאן אחרי גרותו שדינן ליה בתר אימיה וישראל גמור הוא.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

אלא שפגום לכהונה ואם הגוי או העבד באו על ממזרת הולד ממזור.

דף כג:

עין משפט א.

אה"ע סימן מא סעיף ב

ב. המקדש ב' אחיות כאחד דאסורות משום ערוה, אינן מקודשות, ואינן צריכות גט^א, ואם אמר אחת מכן מקודשת לי, שתיהן צריכות גט, ואסורות שתיהן משום אחות אשתו.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קעו סעיף א

א. מי שקידש אחת משתי אחיות, ואינו יודע איזו קידש, אפילו לא הוכרו מעולם, שלא נתנו לביאה, הווי קדושין וצריך גט לכל אחת ואחת. מת, ולו אח, חולץ לשתייהן. היו לו שני אחים, אחד חולץ ואחד מייבם לשניה. קדמו שני האחים וכנסו את שתיהן, אין מוציאים אותם מידן. ואם נמלכו כב"ד ואמרו להם שיחלוץ האחד וייבם השני, והלכו שניהם וייבמו, יוציאו.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קעו סעיף ג

ג. שנים שקדשו שתי אחיות, זה אינו יודע איזו קידש וזה אינו יודע איזו קידש, ומתו, ולזה אח ולזה אח, כל אחד חולץ לשתייהן; ואין שום א' מהם יכול לייבם. לזה א' ולזה שנים, היחיד חולץ לשתייהן, והשנים א' חולץ לאחד תחלה, ואח"כ ייבם השני לשנייה. ואם קדמו השנים וכנסו אחר שחלץ היחיד, אין מוציאים מידם, אפילו שניהם

ג. ואם היו נשים רבות נכריות ואחיות, ואמר כולכן מקודשות לי, נכריות מקודשות ואחיות אינן מקודשות. וי"א דאף הנכריות אינן מקודשות, הלכך נכריות מקודשות מספק. ואע"ג דקימ"ל קני את וחמור קנה מחצה כמבואר בחו"מ סי' ר"י סעיף ג', וא"כ הי"א מוקשה דהכא נמי נימא דתפסו מקצת דבריו, מ"מ י"ל דיש חילוק בין אומר את וחמור, לבין כולכן שכולל את כולן באמירה אחת, דיש מקום לומר דאף אחת אינה מקודשת. ועיין בח"מ. לפ"ז אם יאמר אחיות ונכריות מקודשות לי, לכו"ע נכריות מקודשות ודאי, ע"ש.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאחד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477

כהנים. היו לזה שני אחים ולזה שני אחים, אחיו של זה חולץ לאחת, ואחיו של זה חולץ לאחת, ואח"כ האח השני של זה מייבם חלוצתו של זה, ואח השני של זה מיבם חלוצה של זה. אם קדמו שני האחים של הא' וחלצו לשתיהן, לא ייבמו השני אחים האחרים של השני לשתיהן, אלא א' חולץ וא' מייבם לשניה. קדמו השנים האחרונים וכנסו, אחר שחלצו השנים הראשונים, אין מוציאין מידם.

עין משפט ד.

אה"ע סימן מא סעיף ב

עיי' לעיל דף כג: עין משפט א

אה"ע סימן קעו סעיף א

עיי' לעיל עין משפט ב